

med, at der lige pludselig sker en skilsmisse eller andet. Så jeg synes faktisk, at det, der er her i lovforslaget, er positivt.

Så er der hr. Jann Sjursen. Jeg vil jo blive meget glad, hvis Kristeligt Folkeparti støtter lovforslaget, men man var skeptisk netop i forhold til delen om frit valg over kommunegrænsen. Der håber jeg så at hr. Jann Sjursen kan mobilisere sin tro på forældrene. For jeg tror nemlig på, at der da ingen forælder er – så skulle man godt nok være en meget, meget ringe forælder – der lader sig presse af en arbejdsgiver til at lade sit barn køre mange kilometer, hvis man dybest set ikke bryder sig om det.

Det skal jo være noget, som man har det godt med, og som man har lyst til. Det her skal jo ses som et tilbud og ikke som noget, man bliver presset ind i. Og der føler jeg sådan lidt, at man vender den om. Jeg tror simpelt hen ikke på, at arbejdsgivere i dag er så gammeldags, at de siger: Vi ved, du bor i en anden kommune, nu har du bare at flytte dit barn. Det kunne jeg overhovedet ikke forestille mig ville finde sted.

Kl. 16.00

Så jeg synes i det hele taget, at man har en ringe tro på voksne menneskers placering på arbejdsmarkedet, deres forhold til deres arbejdsgiver, og så også en lidt ringe tro på, at forældrene kan varetage deres egne børns tarv. Det synes jeg jo er hele omdrejningspunktet, når vi diskuterer det her. Og den tro har jeg altså.

Så siger hr. Kim Sejr fra Det Radikale Venstre, at forslaget er lidt overvurderet. Det kan man så mene det er. Jeg mener, det løser nogle hverdagsproblemer, der kan være i danske børnefamilier. Igen må jeg så sige, at når hr. Kim Sejr siger, at man skal tænke på børnene, så forventer jeg da bestemt, at deres forældre gør det, og det er de da de nærmeste til at gøre. Men hvis man mener, man alt i alt vil få en bedre hverdag ved, at der bliver løst nogle praktiske problemer, så må det da være på den måde.

Så er der Enhedslisten, og vi kan jo nok ikke opnå nogen enighed, for vi er fundamentalt uenige. Men jeg vil bare gøre opmærksom på, at Københavns Kommune f.eks. har den ordning, at for de personer, der arbejder i kommunen, er der ret til pasning i kommunen, selv om de bor i en anden kommune. Men jeg kan da forstå, at Enhedslisten vil bede sine borgerrepræsentationsmedlemmer om at sørge for, at den ordning bliver fjernet igen, for det er jo ikke godt for børnene at blive flyttet med, og man er imod hele princippet.

Så jeg synes, at man laver nogle problemer, der dybest set ikke er i lovforslaget.

Men alt i alt synes jeg faktisk, vi har haft en god debat. Der er blevet vendt nogle problemstillinger, og der er nogle ting, der skal præciseres under udvalgsarbejdet. Det håber jeg så at vi får skabt klarhed over. Så jeg vil gerne sige tak for debatten og tak til de partier, der har ytret støtte til forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af lovforslag nr. L 135: Forslag til lov om ændring af lov om social service. (Mulighed for madordninger i børnehaver mod fuld forældrebetaling).

Af socialministeren (Henriette Kjær).
(Fremsat 29/1 2003).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Eva Kjer Hansen (V):

I rigtig mange dagtilbud er der allerede i dag en række frivillige madordninger, og med dette lovforslag sikrer vi, at der nu også er et lovmæssigt grundlag for disse ordninger. I Venstre er vi meget tilfredse med at få lovgrundlaget på plads. Vi håber, at dette giver anledning til, at man flere steder får drøftet, om man ønsker en madordning, og i givet fald hvordan den skal fungere.

Kommunen kan beslutte, om dagtilbuddene skal have mulighed for at indføre madordninger, og om disse skal være indeholdt i beregningen for den almindelige forældrebetaling eller være særskilte forældrebetalte madordninger.